

[1973 மார்ச் 26]

இணைப்பு III.

[56-ம் பக்கத்தில் உள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

மானியக் கோரிக்கை எண்—4.

பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும்,
தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

பொது விற்பனை வரியும் அது போன்ற பிற வணிக வரிகளும் தமிழ் நாட்டுக்குப் பெருமளவு வருவாயைத் தருகின்றன. மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கும் வரி வருவாயில் இந்த வரிகள் நீண்ட காலமாகவே பெரும் பங்கு வகித்து வருகின்றன. குறிப்பாக இம்மாநிலத்தில் வாணிபமும் தொழிலும் தற்போது நன்கு வளர்ச்சியடைந்து வருவதற்கேற்ப, இவையும் தொடர்ந்து முக்கிய பங்காற்றி வருகின்றன. 1966-67-ல் வணிக வரிகள் மூலம் ரூ. 56.10 கோடி கிடைத்திருக்க. 1971-72-ல் ரூ. 110.82 கோடி கிடைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

2. வணிக வரித் துறை, கீழ்க்காணும் சட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகிறது :—

(1) தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(2) 1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(3) தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டம்.

(4) தமிழ் நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.

(5) தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.

(6) தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.

(7) தமிழ் நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு கூடுதல், விற்பனை வரிச் சட்டம்.

(8) தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரி (மேல் வரி) சட்டம்.

1973 மார்ச் 26]

3. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில், வணிக வரித் துறை வசூல் செய்த வருவாய், மற்றும் அத் துறையின் செலவு குறித்த விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	வருவாய்.	செலவு.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
1967-68	6,495.21	133.32
1968-69	7,146.76	155.76
1969-70	8,258.38	170.78
1970-71	9,327.43	188.95
1971-72	11,081.99	264.10

1972-73 நிதி ஆண்டில், 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 28 ஆம் நாள் வரை ரூ. 11,122 இலட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 9,595 இலட்சம் வசூல் செய்யப்பட்டது.

4. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட நாளிலிருந்து, சட்டத்தை நிர்வகிக்கையிலும், நிதி மன்றங்களின் சில தீர்ப்புகளின் விளைவாகவும், இச் சட்டத்தின் விதிகள் சிலவற்றைச் செயல்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. இச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணும் பொருட்டு, இச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் சிலவற்றைத் திருத்துவதற்காக அடங்கல் சட்ட வரைவு ஒன்று 1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் சட்ட மன்றப் பேரவையில் முகவுரைக்கப்பட்டது. இச் சட்ட வரைவு ஆய்வுக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. இறுதியாக, இச்சட்ட வரைவு, “தமிழ் நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாவது திருத்தச்) சட்டம்” (தமிழ் நாடு சட்டம் 31/1972) என்ற பெயரில் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டு 1-12-1972 முதல் செயலுக்கு வந்தது. இத் திருத்தச் சட்டத்தின் முக்கியக் கூறுகளாவன :—

(1) இச் சட்டத்தின்கீழ் வணிகர் ஒருவரால் வரியாக வசூலிக்கப்படும் தொகை எதுவும் மொத்த வாணிகத் தொகையில் சேர்க்கப்படக் கூடாது என்பதற்கேற்ப பொருள் விளக்கம் ஒன்று மூலச் சட்டத்தின் 27(r) பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 26]

(2) தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 3(3) பிரிவின்கீழ் இணைப்புப் பாகங்கள் மீதான வரி வீதம் $2\frac{1}{2}$ சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாக உயர்த்தப் பட்டுள்ளது.

(3) பதிவு பெற்ற ஒரு வணிகர் நீங்கலாக வேறு ஒருவர் வரி வசூலிப்பதும், பதிவு பெற்ற வணிகர் ஒருவர், இச் சட்டம் அதன் கீழ்ச் செய்யப்பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றிற்கு முரணாக வரி வசூலிப்பதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

(4) வண்டிகளில் அனுப்பப்படும் பொருள்கள் விற்கப் பட்டுள்ளனவா அல்லது வாங்கப்பட்டுள்ளனவா என்றும், அத்தகைய விற்பனை அல்லது கொள்முதல் இச்சட்டத்தின் கீழ் வரி விதிப்புக்குட்பட்டதக்கதா என்றும், அவ்வாறு வரி விதிக்கப்படத்தக்கதாயிருப்பின் மேற்படி வரி செலுத்தப் பட்டுள்ளதா என்றும், உறுதி செய்துகொள்ளும் பொருட்டு, வண்டிகளையும் பொருள்களையும் நிறுத்தி வைப்பதற்கு வகை செய்யும் புதிய பிரிவு ஒன்று மூலச் சட்டத்தின் 42-வது பிரிவிற்குப் பதிலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இதன் விளைவாக, தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு அவை, 31—1—1973 அன்று தமிழ் நாடு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன.

5. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் முதலாம் விவர அட்டவணையின் கீழ் குறிப்பிட்டுள்ள 'ரியர் டம்புகள்' (Rear Dumps), சுமை எடுத்துச் செல்லும் இயந்திரங்கள் (Loaders), பாதை மண்வாரிச் சமனிடும் இயந்திரம் (Serpars) மண்வாரி டிரக்குகள் (Forklift Trucks) போன்ற மண்வாரி இயந்திரங்களையும் அவை போன்ற பிறவகை இயந்திரங்களையும் வகைப்படுத்துவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளைக் களையவும், அந்த இயந்திரங்கள் குறித்து வரி வீதத்தை முடிவு செய்யவும் வேண்டி அரசு, மேற்குறிப்பிட்ட இயந்திரங்களை வகைப்படுத்தி, அதனை முதலாம் அட்டவணையில் 55-வது இனமாகக் குறிப்பிட்டும், மாநிலத்தில் 21—2—1973 முதல் அந்த இயந்திரங்களின் முதல் விற்பனை முனையில் 9 சதவீதம் என வரி வீதத்தை முடிவு செய்தும், அறிவிப்பு ஒன்றை வெளி

1973 மார்ச் 26]

யிட்டுள்ளது. இந்த அறிவிப்புக்குப் பதிலாக, தேவையான சட்டம், சட்ட மன்றத்தின் நடப்புக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டு வரப்படும்.

6. தொழில், வணிக முறைகளின் மாற்றங்கள், நீதி மன்றங்கள் இச்சட்டத்திற்கு அளித்துள்ள பொருள் விளக்கங்கள், சட்டங்களில் உள்ள 'தப்பிக்கும் வழிகள்' (Loopholes) ஆகியவற்றினால் ஏற்படும் சூழ்நிலையைச் சமாளிக்க, சட்டம், பகுதி பகுதியாக அவ்வப்போது திருத்தப்பட்டுள்ளது. வரி அமைப்பு சட்டப்படிக்கான நடைமுறைகள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை எளிதாக்கவும், சீரமைக்கவும் வேண்டும் என வணிக-தொழில்கள் கழகம் அரசுக்கு முறையீடு செய்துள்ளது. எனவே, தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிகள் சட்டம், வணிக வரிகள் தொடர்பான இது போன்ற பிற சட்டங்கள், மற்றும் அவற்றின்கீழ் செய்யப் பட்ட விதிகள் ஆகியவற்றின் அமைப்பை எளிதாக்கவும், சீரமைக்கவும், அரசு, தனி அதிகாரி ஒருவரை நியமித்தது. இவ்வதிகாரி, விற்பனை வரி மேல் முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் மற்றும் அதன் மேல் முறையீட்டு துணை நீதிமன்றங்கள் உட்பட வணிக வரிகள் துறையின் நிர்வாக அமைப்பு ஆகியவை பற்றியும் ஆய்வுரை வழங்குமாறும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

7. மஹாராஷ்டிரம், குஜராத், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களின் வரி விதிப்பு முறையில் சிறப்பான நன்மைகள் எவையேனும் இருப்பின் அவற்றை நமது வரி விதிப்பு முறையிலும் கடைப்பிடிக்கவியலும் வகையில், அம்மாநிலங்களின் வரி விதிப்பு முறை பற்றி ஆய்வு செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க, வணிக வரிகள் துறை உதவி ஆணையாளர்கள் இருவரை அம்மாநிலங்களுக்கு அரசு, முகமையில் அனுப்பியது. குறிப்பாக, சிறு தொழில் களுக்கு விலக்கு அளித்தல், இணைப்பு பாகங்கள் மீதான வரியைத் தள்ளுபடி செய்தல், முதல் முனை வரிக்குப் பதிலாக இறுதி முனைவரி விதித்தல், வணிகர்களுக்கிடையே நடைபெறும் வியாபார நடவடிக்கைகள் மீதான வரிகளுக்கு விலக்கு அளித்தல் ஆகியவை தொடர்பாக அம்மாநிலங்களின் வரி விதிப்பு முறைகள் பற்றி ஆய்வு செய்யுமாறு அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்கள். அவ்வதிகாரிகள் சமர்ப்பித்த அறிக்கை ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

[1973 மார்ச் 25]

8. முக்கியமான இடங்களில் அமைக்கப்படும் சோதனைச் சாவடிகள் எப்பொழுதுமே, வரி ஏய்ப்பு செய்வதைத் தடுக்க குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உதவியாக இருந்து வருகின்றன. ஏற்கனவே, இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் அறுபத்து மூன்று சோதனைச் சாவடிகள் உள்ளன. 1972-73-ல், மதுரை கோட்டத்தில் விருதுநகரைச் சுற்றி நான்கு கூடுதல் சோதனைச் சாவடிகளையும், திருச்சிராப்பள்ளி கோட்டத்தில் ஆவனம் என்னும் இடத்தில் ஒன்றும் அரசு அமைத்துள்ளது.

9. பல்வேறு வணிக அலுவலகங்களுக்குச் செல்ல வேண்டியுள்ள வணிகர்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் அரசு எப்பொழுதுமே முயற்சி எடுத்து வந்துள்ளது. போதிய இட வசதி இல்லாத வாடகைக் கட்டிடங்களில் இத்தகைய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க இயலாது. எனவே, வணிக வரி அலுவலகங்களுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டும் பணியை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. உதகமண்டலம், சேலம், ஆகிய இடங்களில் கட்டப்பட்ட அரசுக் கட்டிடங்களில், ஏற்கனவே வணிக வரி அலுவலகங்கள் செயல்படக் கொடங்கிவிட்டன. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூர், திண்டுக்கல், தூத்துக்குடி, ஆகிய இடங்களில் வணிக வரி அலுவலகங்களுக்காக கட்டிடங்கள் கட்டப் பட்டவை செய்யப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகரில், வணிக வரி மண்டலம் ஒவ்வொன்றிற்கும், கனியாக வணிக வரி அலுவலகக் கட்டிடங்கள் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வணிக வரித் துறை அதிகாரிகளுக்குக் குடியிருப்பு வசதியளிப்பதன் மூலம் அவர்களுக்குக் குறைந்த அளவு வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலும் அரசு அக்கறை கொண்டுள்ளது. 1972-73-ல் மூன்று வணிக வரி துணை ஆணையாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது. கூட்டு வணிக வரி அதிகாரிகளுக்காக 74 குடியிருப்பு களும், துணை வணிக வரி அதிகாரிகளுக்காக 142 குடியிருப்பு களும் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

10. விற்பனை வரிச் சட்டங்கள் பற்றி எல்லா வணிகர்களும் வாணிபச் சங்கங்களும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளவியலும் பொருட்டு, இத் திட்டத்தின் கீழ் தங்களது பெயர்களைப் பதிவு

1973 மார்ச் 26]

செய்துள்ள வணிகர்கள், வணிக நிறுவனங்கள், சங்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு வணிக வரிகள் தொடர்பான அவசரச் சட்டங்கள், சட்ட வரைவுகள், சட்டங்கள், விதிகள், பத்திரிகை வெளியீடுகள் முதலியவற்றின் நகல்களை வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்றை அரசு கொண்டுவந்துள்ளது. இத் திட்டம் 1973 ஜனவரியிலிருந்து செயலில் உள்ளது.

11. தமிழ் நாடு, 1959 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரிகள் சட்டம்—வரி விலக்கு அளித்தலும் வரி வீதக் குறைப்பும்—தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவின்கீழ் வரி விலக்கு அளிக்க அல்லது வரி வீதத்தைக் குறைக்க அரசுக்கு அதிகாரங்கள் உண்டு. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட முக்கியமான வரி விலக்குகளும், வரிக் குறைப்புகளும் வருமாறு:—

(1) பர்மா, இலங்கை அகதிகளால் விற்கப்படும் பொருள்களின் விற்பனைக்குத் தொடக்க நிலையாக 19-4-1972 முதல் இரண்டாண்டு காலத்திற்கு வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது. ஆனால், அவர்களின் மொத்த பற்று வரவு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 50,000-க்கு மேற்பட்டிருக்கக்கூடாது. அத்துடன், அவர்கள் அகதிகள் கூட்டுறவு நிதி வழங்கு-வளர்ச்சி வங்கியிலிருந்து வர்த்தகக் கடன்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

(2) கல்வி நிலையங்களால் மாணவர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்படும் நோட்டுப் புத்தகங்கள், எழுதுபொருள்கள், சீருடைகள் ஆகியவற்றிற்கு மட்டும் மன்னர் வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது. மேற்படி நிலையங்கள் தற்போது தமிழ் நாடு, 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் செலுத்தப்படத்தக்க பதிவுக் கட்டணங்களிலிருந்தும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

(3) பம்பாயிலுள்ள கதர், கிராமக் தொழில் அணைக் குழுவின் நேரடி நிர்வாகத்தின்கீழ் இயங்கிவரும் சான்றளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களால் விற்பனை செய்யப்படும் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 26]

(4) சென்னை, ஆவடியிலுள்ள போர்த் தளவாடக் கிடங்கிற்கு பொருள்களை விற்பனை செய்வதால் தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் ஒரு விற்பனையாளரால் செலுத்தப்படும் வரி மாநிலங்களுக்கிடையிலான வீதமளவிற்கு அதாவது 3 சதவீதத்திற்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தமிழ் நாடு மாநிலத்திற்கு வெளியேயுள்ள கிடங்கு ஒன்றிற்காகத்தான் அப்பொருள்கள் வாங்கப்பட்டன என்றும், அப்பொருள்கள் அக்கிடங்கிற்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டன என்றும் கண்டுள்ள சான்றிதழை, அத்துறையின் பொருத்தமான அதிகாரியிடமிருந்து பெற்றுத்தர வேண்டும்.

(5) சென்னை, இந்தியன் ஆர்கானிக் கெமிகல்ஸ் நிறுவனத்தால் தயாரிக்கப்படும் பாலியெஸ்டர் நெட்டிழைகளின் விற்பனையின் மீதான வரி, தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் 3½ சதவீதத்திலிருந்து முதற்கண் மூன்றாண்டுக் கால அளவுக்கு 2 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(6) அறிவிக்கப்பட்ட பொருள்களை விற்பனை செய்தல்/வாங்குதல் இவற்றுக்கு தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு விற்பனை வரிச் (மேல் வரி) சட்டத்தின்கீழ் மேல் வரி விதிக்கப்படுவதினின்றும் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

(7) இடிக்கி புனல் மின்சக்தி திட்ட கட்டுமானப் பணிகளுக்காக கோர மாநில மின் வாரியத்திற்கு தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளால் தேனி இரயில் நிலையத்தில் விற்பனை செய்யப்படும் சிமிட்டியின் மீதான வரி 8 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

(8) கன்னியாகுமரி விவேகானந்தர் நினைவுப் பாதையில், ரொமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் படம், மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தரின் வெண்கலச் சிலை படம் ஆகியவற்றின் விற்பனைக்கும் விற்பனை வரியினின்று விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது.

12. தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனைச் சட்டம்.— 1967 முதல் 1972 ஆம் ஆண்டு வரை, தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு,

1973 மார்ச் 26]

பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு

மொத்த வருவாய்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1967-68

4,202

1968-69

4,620

1969-70

5,394

1970-71

6,173

1971-72

7,412

1972-73 ஆம் ஆண்டில், 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரை ரூ. 7,526 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக, கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 6,390 இலட்சம் மட்டுமே வசூலிக்கப்பட்டது.

13. 1956 ஆம் ஆண்டு மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம்.— 1967 முதல் 1972 ஆம் ஆண்டு வரை மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ் கிடைத்த வருவாய் பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.

மொத்த வருவாய்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1967-68

1,027

1968-69

1,062

1969-70

1,256

1970-71

1,400

1971-72

1,574

1972-73 ஆம் ஆண்டில், 1973 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் முடிய ரூ. 1,614 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 1,403 இலட்சம் மட்டுமே வசூலிக்கப்பட்டது.

[1973 மார்ச் 26]

அண்மையில் நாடாளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1972 ஆம் ஆண்டு, மத்திய விற்பனை வரி (திருத்தச்) சட்டத்தின் விதித் துறைகள், 1—4—1973 முதல் செயலுக்கு வருமென்று, இந்திய அரசு அறிவித்துள்ளது. அதன் விளைவான மத்திய விற்பனை விதிகளின் திருத்தங்களும், 1—4—1973 முதற்கொண்டு செயலுக்கு வரும்.

14. தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டம்.—தமிழ் நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரி விதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் விதிக்கப்படும் வரியானது, எண்ணெய் நிறுவனங்கள் விற்கும் மோட்டார் எண்ணெயின் முதல் விற்பனையின்மீது விதிக்கப்படும் ஒருமனை வரியாகும். பெரிய எண்ணெய் வழங்கு நிறுவனங்கள், சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைப்படுத்தும் தொழிற்சாலை அகியவற்றின் தலைமை அலுவலகங்கள் சென்னை மாநகரில் இருப்பதால், இங்குப் பெருமளவு வரி வசூலிக்கப்படுகின்றது.

மாநிலத்திற்கு வெளியே ஏற்றுமதி செய்வதற்காகத் தமிழ் நாட்டிற்குள் விற்கப்படும் சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைப் படுத்தும் தொழிற்சாலையின் பெட்ரோலியத் துணைப் பொருட்களைப் பொறுத்தமட்டில் மாநிலங்களுக்கிடையேயான விற்பனையின்மீது விதிக்கப்படுவது போலவே, 3 சதவீதம் வரி விதிப்பதன்மூலம் அரசு சலுகை வழங்கியுள்ளது. ஆனால், இச்சலுகை விற்பனைகள்மீது விதிக்கப்படும் வரியிலின்றும் முற்றிலும் விலக்களிக்க வேறு சில மாநிலங்கள் ஒப்புக் கொண்டிருப்பதால், இம்மாநிலத்திலும் அவ்வாறே விலக்களிக்குமாறு இந்திய அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட எல்லா மாநில அரசுகளும் இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசுக்கு இவ்வரசு கருங்குத் தெரிவித்துள்ளது. ஆனால், இந்திய அரசு, இம்மாநிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பெட்ரோலியம் பொருட்களுக்கு உச்ச வரம்பு விற்பனை விலைக்கு மேல் வரி விதித்துள்ளது. மாநிலங்களுக் கிடையிலான விற்பனையில், இம்மாநில அரசால் விதிக்கப்பட்டு வரியால் இந்திய எண்ணெய்க் கழகத்திற்கு ஏற்படும் இடம்பினை ஈடுசெய்வதற்காக அவ்வாறு விதித்துள்ளதாக இந்திய அரசு கூறுகிறது. இது குறித்து எடுக்கப்பட வேண்டிய மேல் நடவடிக்கை பற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகின்றது.

1973 மார்ச் 26]

தமிழ் நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எண்ணெய் வரி விதிப்புச் சட்டம், தமிழ் நாடு சட்டம் 8/1972-ஆல் திருத்தப் பட்டுள்ளது. இச்சட்டம், அதன்கீழ் அரசுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய வரி அல்லது மற்ற தொகை, அரசால் திருப்பித் தரப்பட வேண்டிய தொகை எதனையும் மிக அண்மையிலுள்ள ரூபாய்க்கு முழுமைப்படுத்த வகை செய்கிறது. இத்திருத்தம் 1-4-1973-ஆம் நாள் முதற்கொண்டு செயலுக்கு வரும். இந்திய அரசு ஏறத்தாழ முக்கியமான நாடுகள் அனைத்துடனும் இருதரப்பு உடன்பாடு ஒன்று செய்து கொண்டிருப்பதாலும், அந்நாடுகளில் விமானப் போக்குவரத்து நடத்திவரும் 'ஏர் இந்தியா நிறுவனம்' அரசு வரிகள்/தீர்வைகளிலிருந்து முழுவிலக்கு பெற்றுள்ளதாலும், அனைத்து நாடுகளின் விமானங்களால் வாங்கப்படும் விமான எண்ணெய்க்கு விற்பனை வரி விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என தற்கிய அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. இந்திய அரசின் விருப்பத் திற்கினைக்க, தமிழ் நாடு அரசு, தமிழ் நாட்டிற்கு/தமிழ் நாடு வழியாக/முறையாக குறித்த காலங்களில் விமானப் போக்கு வரத்துப் பணியை இயக்குகிற ஒரே வெளிநாட்டு நிறுவனம் ஏர் சிலோன் மட்டுமானதால், ஏர்சிலோன் நிறுவனத்திற்கு விற்கப் பட்ட விமான எண்ணெய்க்காக அதனால் செலுத்தப்பட்ட விற்பனை வரியினை அந்நிறுவனத்திற்குத் திருப்பித்தர அணையிட்டுள்ளது. இலங்கையில் ஏர் இந்தியா விமானங்களுக்கு வரிகள் அல்லது தீர்வைகள் விதிக்கப்படுவதில்லை.

மேற்படி சட்டத்தின்கீழ், 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1972-ஆம் ஆண்டுவரையிலான கால அளவில் கிடைத்த வருவாயின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.

மொத்த

வருவாய்

(ரூபாய்

இலட்சத்தில்.)

1967-68	..	..	..	..	..	514
1968-69	..	..	..	..	..	564
1969-70	..	..	..	..	..	685
1970-71	..	..	..	..	..	716
1971-72	..	..	..	..	..	914

[1973 மார்ச் 26]

1972-73-ஆம் ஆண்டில் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 28-ஆம் நாள் முடிய ரூ. 894 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில், இதே கால அளவில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 797 இலட்சமாகும்.

15. தமிழ் நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச்சட்டம்.— தமிழ் நாடு 1939-ஆம் ஆண்டு கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் 1967-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1972 வரையிலான கால அளவில் கிடைத்த தொகையின் விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.	மொத்த வருவாய் (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)				
1967-68	-	..	..	..	332
1968-69	..	..	..	..	374
1969-70	..	..	..	..	384
1970-71	..	..	..	..	428
1971-72	..	..	..	..	513

1972-73-ஆம் ஆண்டில் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28-ஆம் நாள் வரையில் ரூ. 584 இலட்சம் வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், முந்திய ஆண்டின், இதே கால அளவில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 447 இலட்சமாகும். கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் வசூலிக்கப்பட்ட தொகையில், 90 சத வீதம் அந்தந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

திரைப்பட மாளிகையின் உரிமையாளர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு திரைப்படக் காட்சிக்கும், காட்சி வரியும் வசூலிக்கப்பட்டு, இம் மாநில நிதிக்கு வரவு வைக்கப்படுகிறது.

தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தயம் கேளிக்கை வரி (திருத்த) சட்டத்தின்கீழ், இச்சட்டத்தின்கீழ் செலுத்த வேண்டிய கேளிக்கை வரி மீது, 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு, கூடுதல் மேல் வரி ஒன்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. திரைப்படக் காட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வரியானது, திரைப்படக் காட்சிக்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்குச்

1973 மார்ச் 26]

செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படாதபோது 5 காசாகவும், அவ்வாறு செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்படும்போது 10 காசாகவும் இருக்கும். குதிரைப் பந்தயங் களைப் பொறுத்தவரையில், இவ்வரியானது, குதிரைப் பந்தயத் திற்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்குச் செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படாதபோது 50 காசாகவும், அவ்வாறு செலுத்தப்படும் கட்டணம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேற்படும்போது ஒரு ரூபாயாகவும் இருக்கும். இந்தக் கூடுதல் மேல் வரியில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பங்கு ஏதுமில்லை.

நிதி திரட்டுதல், கல்வி அல்லது கலாச்சார நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றிற்காக நிறுவனங்களால் காட்டப்படும் திரைப்படக் காட்சிகளுக்கு, குறிப்பிட்ட சில நிபந்தனைகளை அவை நிறைவேற்றுவதற்கு உட்பட்டு, கேளிக்கை வரி செலுத்துவதிலிருந்து அவைகளுக்கு விலக்களிக்க 1970-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில், அரசு தீர்மானித்தது. காட்சி வரி, மற்றும் கூடுதல் மேல் வரி செலுத்துவதிலிருந்தும் அத்தகைய காட்சிகளுக்கு விலக்களிக்க அரசு தற்போது முடிவு செய்துள்ளது.

16. தமிழ் நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டம்.—தமிழ் நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின்கீழ், 1967 முதல் 1972 வரையில் கிட்டிய வருவாய் வருமாறு :—

ஆண்டு

மொத்த
வருவாய்.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

1967-68	..	..	..	..	..	337
1968-69	..	..	..	..	..	382
1969-70	..	..	..	..	..	390
1970-71	..	..	..	..	..	428
1971-72	..	..	..	..	..	464

[1973 மார்ச் 26]

1972-73-ல் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28-ஆம் நாள் வரையில் ரூ. 409 இலட்சம் வசூலாகியது. ஆனால் முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 415 இலட்சம் வசூலாகியது. கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி ஆகியவற்றின்மீது மேல்வாரியாக இவ்வரி விதிக்கப்படுகிறது. இவ்வரிவிதிப்பு வாயிலாகக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாய் முழுவதும் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன.

17. தமிழ் நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம்.—கிண்டி, உதகமண்டலம் ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்படும் குதிரைப் பந்தயங்கள் மூலம் தமிழ் நாடு 1935 ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டத்தின்கீழ் வருவாய் கிடைக்கிறது. 1967 முதல் 1972 வரையில் கிடைத்த வருவாய் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.						மொத்த வருவாய். (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
1967-68	..	..	..	..	..	84
1968-69	..	..	..	..	..	145
1969-70	..	..	..	..	..	148
1970-71	..	..	..	..	..	182
1971-72	..	..	..	..	..	205

1972-73-ல் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 28 ஆம் நாள் வரையில் ரூ. 95 இலட்சம் வசூலாகியுள்ளது. ஆனால், முந்திய ஆண்டில் இதே கால அளவில் ரூ. 143 இலட்சம் வசூலாகியது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் இந்த வரியின்கீழ் வருவாய் குறைந்துள்ளதற்கான முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு :—

(1) குதிரைப் பந்தயங்களில் பங்கு கொள்ளும் பொது மக்களின் நலனுக்கென பணய ஒப்புனர்களை (Book Makers) அரசு நீக்கியுள்ளது.

(2) குதிரைப் பந்தயங்களில் வெற்றி பெற்றதற்காகக் கிடைக்கும் தொகைகளின் மேல் இந்திய அரசு வருமான வரி விதித்துள்ளது.

1973 மார்ச் 26]

தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய கேலிக்கை வரி (திருத்தச்) சட்டத்தின்கீழ் 1972 ஜனவரி முதல் தேதி முதற் கொண்டு குதிரைப் பந்தய வரியின் மீது 5 சதவீத மேல்வரி விதிக்கப்படுகிறது.

தமிழ் நாடு 1935-ஆம் ஆண்டு குதிரைப் பந்தய வரிச் சட்டம், தமிழ் நாடு சட்டம் 9/1972ஆல் திருத்தப்பட்டது. சட்டத்தின் விதித் துறையின்கீழ் அரசுக்குச் செலுத்தப்பட வேண்டிய வரி அல்லது வேறு தொகை, அரசால் திருப்பித் தரப்பட வேண்டிய தொகை எதனையும் அதிக அண்மையிலுள்ள ரூபாய்க்கு முழுமைப் படுத்த இந்தச் சட்டம் வகை செய்கிறது.

‘குதிரைப் பந்தய கணிப்புப் பொறி’களின் மீது ஐந்து சதவீதம் மேல்வரி விதிப்பதற்கும், அம்மேல் வரியை கடந்த தேதியான 1-1-1972-லிருந்து விதித்து வசூலிப்பதற்கும் 21-11-1972-ல் அவசரச் சட்டமொன்று சாற்றுரைக்கப்பட்டது. இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக பின்னர் சட்டப் பேரவையின் சட்டமொன்று இயற்றப்பட்டது.

18. இந்திய அரசு தொடக்கத்தில் உணவு தானியங்கள், உரங்கள் ஆகியவற்றின் வணிகத்தை வட்டார உணவு இயக்குநர் அலுவலகத்தின் வாயிலாகவும், 16-12-1963 முதல் இந்திய உணவுக் கழகத்தின் மூலமாகவும் நடத்தியது. அத்தகைய வணிகங்களினால் இந்த அரசுக்குச் சேரவேண்டிய விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் பல ஆண்டுகளுக்குத் தகராறுகவே இருந்தது. தொடர்புடைய பிரச்சினைகள், பலவற்றில், இந்த அரசின் பிரதி நிதிகளும், மத்திய அரசின் பிரதிநிதிகளும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திய பிறகு தற்போது உடன்பாடு ஒன்று ஏற்பட்டுள்ளது 1-9-1964 முதற்கொண்டு தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்கீழ், விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டிய பொதுப்பிணை இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம், மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம் ஆகியவற்றின்கீழ் வட்டார உணவு இயக்குநர் அலுவலகம், இந்திய உணவுக் கழகம் ஆகியவற்றினால் இதுவரை வசூலிக்கப்பட்ட விற்பனை வரி முழுவதையும் இந்த அரசுக்குச் செலுத்துவதற்கும் இந்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

[1973 மார்ச் 26]

19. வணிக வரிகளினால், மாநில அரசுக்கு எப்பொழுதும் சுனிசமான வருவாய் கிடைத்து வந்துள்ளது. இது மாநில மொத்த வருவாயில் சுமார் 30 சதவீதமாகும். வழக்கம்போல் 1972-73-லும் வணிக வரி வசூலிப்பதில் வணிக வரித் துறை சிறந்த முறையில் செயலாற்றியுள்ளது. இத்துறையில் சிறந்த மரபுகள் சற்றும் குறையாமல் அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்குச் சாதனை புரிந்துள்ளது. வணிக வரிச் சட்டங்களை நிர்வகிப்பதில், வணிக வரித் துறையின், அதிகாரிகளும், வணிகர்களும் ஒத்துழைத்து இந்தச் சட்டங்கள் மாநிலத்திற்கு முழுமையாக நன்மை பயக்கும் நோக்கத்துடனும், வணிகர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் எவ்வித இடர்ப்பாடுகளும் ஏற்படாவண்ணமும் ஒன்றுபட்டுச் செயல்படுவர் என அரசு நம்புகிறது.

